

Sygn. akt VPa 77/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Andrzej Marek

SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 roku **w Legnicy**

na rozprawie

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko J. J.

o odszkodowanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 18 marca 2014 roku

sygn. akt IV P 488/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił powództwo D. P. skierowane przeciwko J. J. o zapłatę odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem.

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie spór budziła przede wszystkim kwestia skutecznego cofnięcia przez pozwaną wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 6.11.2013 roku doręczonego powodowi 7.11.2013 roku, a w szczególności fakt wyrażenia zgody przez powoda na to cofnięcie.

Bezspornym było, że pozwana cofnęła swoje oświadczenie o rozwiązaniu z powodem stosunku pracy za wypowiedzeniem datowane na 6.11.2013r., a doręczone powodowi 7.11.2013r. Analiza zaś zachowania powoda po tym, jak pozwana cofnęła oświadczenie, wskazuje w ocenie Sądu, że powód w sposób dorozumiany wyraził zgodę na cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu z 6.11.2013r. Powód słuchany na rozprawie 18.03.2014r. przyznał, że rozmawiał z pełnomocnikiem pozwanej M. J., który oświadczył mu, że dokonane wypowiedzenie było nieprawidłowe i nieważne z powodu doręczenia go na zwolnieniu lekarskim i że powód po zakończeniu leczenia ma się stawić do pracy po kolejne, prawidłowe już wypowiedzenie, co też powód uczynił stawiając się 16.12.2013r. w pracy i odbierając

zapowiadane wypowiedzenie. Czynność ta świadczy o tym, że powód przyjął do wiadomości cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę z 6.11.2013r. i się z nim zgodził, a pozwaną nadal traktował jako aktualnego pracodawcę.

Nadto w dniu 16.12.2013r. dobrowolnie wypełnił wniosek urlopowy i zgodził się na wykorzystanie w okresie wypowiedzenia przysługujących mu dni urlopu wypoczynkowego. Gdyby więc powód nie uważał pozwaną za swojego pracodawcę, nie powinien był nie tylko przedkładać jej dalszych zwolnień lekarskich, ale też nie powinien był wypisywać jakichkolwiek dokumentów pracowniczych. Jego stosunek pracy miał bowiem trwać – zgodnie z wypowiedzeniem z 6.11.2013r. – do 23.11.2013r.

W rezultacie stwierdził Sąd Rejonowy, iż dowody z dokumentów, akt osobowych powoda oraz jego przesłuchanie wykazały, że powód poprzez czynności konkludentne wyraził zgodę na cofnięcie przez pracodawcę oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy o pracę dokonanego 7.11.2013r. Tym samym żądanie powoda odszkodowania za to wypowiedzenie jako naruszające prawo podlegało oddaleniu wobec braku podstawy prawnej do jego uwzględnienia.

Wyrok powyższy zaskarżył apelacją powód zarzucając brak wnikliwości i analizy dowodów w sprawie oraz uniemożliwienie mu zadawania pytań pracodawcy na skutek odstąpienia od jego przesłuchania. Domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Twierdził, iż nie zgadza się z ustaleniami Sądu jakoby wyraził zgodę na cofnięcie wypowiedzenia i zaakceptował fakt jego bezskuteczności. Od otrzymanego zaś wypowiedzenia złożył odwołanie do Sądu.

Sąd Okręgowy zważył mając na względzie stan faktyczny sprawy ustalony w toku postępowania przed Sądem Rejonowym.

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, iż najistotniejszym w sprawie było ustalenie czy powód wyraził zgodę na cofnięcie wypowiedzenia otrzymanego pismem z dnia 6 listopada 2013 roku. Prawidłowo również wskazał na przepisy kodeksu cywilnego mające w sprawie zastosowanie dla oceny ewentualnej zgody powoda na cofnięcie wypowiedzenia i sposobu jej wyrażenia, przyjmując trafnie, iż zgoda taka może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawni ją w sposób dostateczny.

Następnie w sposób właściwy z poszanowaniem zasad swobodnej oceny dowodów ocenił niespornie w sprawie okoliczności stawienia się powoda w dniu 16 grudnia 2013 roku po kolejne wypowiedzenie, wypisanie wniosku o urlop wypoczynkowy. Dokonana ocena jest wystarczająco wnikliwa. Nie narusza zasad logicznego rozumowania, ani doświadczenia życiowego. Płynący z tak dokonanej oceny ostateczny wniosek, iż powód poprzez swoje zachowanie wyraził zgodę na cofnięcie pierwszego wypowiedzenia jest w takiej sytuacji uzasadniony. Skarżący w apelacji prawidłowości rozumowania Sądu Rejonowego nie podważył. Sam fakt złożenia w dniu 12 listopada 2013 roku odwołania od otrzymanego wypowiedzenia nie jest wystarczającym argumentem do wniosku przeciwnego.

Zgoda na cofnięcie wypowiedzenia może być bowiem wyrażona nawet po wniesieniu odwołania co faktycznie nastąpiło w rozpoznawanej sprawie. Fakty, które Sąd Rejonowy ocenił jako zachowanie przez które powód wyraził zgodę na cofnięcie miały bowiem miejsce w późniejszym okresie. Podtrzymywanie powództwa w takiej sytuacji było jedynie wyrazem braku konsekwencji powoda nakierowanym na próbę otrzymania nienależnego odszkodowania.

W rezultacie przyjął Sąd Okręgowy, iż brak jest podstaw do zarzucenia Sądowi I instancji niewystarczającej wnikliwości w ocenie zebranych w sprawie dowodów.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie zawierają nakazu przesłuchania obu stron procesu. Dopuszczają możliwość przesłuchania tylko jednej strony pozostawiając decyzję w tym przedmiocie sądowi orzekającemu. Nieprzesłuchanie strony pozwanej nie naruszało zatem art. 302 kpc. Powód został natomiast w sprawie przesłuchany. Mógł przedstawić w pełni swoje stanowisko i to bez potrzeby zadawania pytań stronie pozwanej. Jej nieprzesłuchanie,

co do zasady, stawiało go w korzystniejszej procesowo sytuacji. Z faktu powyższego nie może powód czynić zarzutu naruszenia jego praw.

Mając powyższe na uwadze apelację powoda jako niezasadną oddalił Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc.